

Arap Baharındaki Mısır Savaşı

– KOCAMANOĞLU · 09 Temmuz 2013

Evet, çiçeği burnunda Mısır demokrasisi balyoz yedi. Mübarek'in devrilmesi ile yeşeren umutlar yerini yeniden hüznün ve hazana terk etti. Mısır toplumunu bıçak gibi ikiye bölündü.

Müslüman Kardeşlerin tüm tepe noktası ve cumhurbaşkanı Mursi, Başbakan da hapse atıldı.

Darbeye karşı duran tv ve gazetelerin yayını kesildi. Siyasi partiler basıldı, meclis ve önemli caddeler kontrol altına alındı. Mursi ve 15 üst düzey yetkililere yargıya hakaretten dava açıldı.

Darbe karşısında dünyanın özellikle ABD ve Batının sergilediği iki yüzlülük "utanç" kelimesine dip yaptırdı. Mısır'daki darbeye darbe bile diyemiyorlar. Kapalı kalpilar ardından ellerini ovuşturmakla meşguller... Ama onlarda utanacak yüz nerede?

Mısır'da yapılan darbeye en çok sevinen ülkelerin başında İsrail, Suriye, Sudi Arabistan ve İran oldu. ABD ve Batı ise demokrasi ve insanlığı vuranların sırtını sıvazlamakla meşgul... "Demokrasinin en ileri aşaması darbe yapmaktır" derlerse şaşırmanın...

Sevinen ülkeler arasında saydığım Sudi Arabistan belki birçoğunuza garip ve farklı gibi gelebilir. Ortadoğu'da yeşeren tüm İslami akımların yeşermesinde Sudi Arabistan'ın emeği ve parmağı vardır. Bu akımlar yeşertilmeden Ortadoğu'nun yeniden düzenlenmesi çok zordur. Bu işi ABD organize eder, Sudi Arabistan finansörlüğünü yapar.

Darbeyi yapan Sisi, askeri eğitimini ABD'de yaptı ve Sudi Arabistan'da uzun süre kaldı. Nerede ve ne zaman kime hizmet edeceğini iyi bilmektedir. Sudi Arabistan ve körfez ülkelerinin tahtlarında oturanlar, Müslüman Kardeşleri sürekli bir potansiyel hareket ve düşman olarak gördü.

Sudi Arabistan neden devreye girdi? Mısır'da şekillenecek siyasal dalganın kendi ülkesinde de tsunami etkisi yapmasından korkuyordu.

Mısır'da Müslüman Kardeşlerin iktidara gelişini devasa bir tehdit olarak algılayan İsrail, Esed'in tamamen düşmemesi için elinden ne geliyorsa onu fazlasıyla yapıyor.

Batıya satılarak ve ülkesine ihanet ederek Nobel'e layık görülen El-Baradei "Mursi'yi devirmek için Batı ile anlaşlık" diyerek yapılmakta olanların aslını deşifre etmiş oldu. Diğer yandan küreselleşmenin yazar çizerlerinden Friedman "Bekleseydik üç yıl sonra Müslüman Kardeşler yenilmez olacaktı" diyerek ağzından baklayı çıkardı.

Bizdeki ulusalcı geçinen satılıkklar “Mısır’ın Tayibi gitti” diye darbeyi alkışlıyorlar. Gezi eylemlerinden elleri boş dönen bu salatalıklar Mısır’daki darbe yansımalarından bir rüzgâr ve medet bekliyorlar.

İki yıl önce “Mısır’daki Arap Baharını ABD inşa etti” diyenler de yine bunlardı. “Mursi’den sonra Tayyip de kalamaz” diyen bu vitrin süs köpeklerini dikkate almaya değer mi bilmem?

Mısır Ortadoğu’yu temsil edebilecek bir ülke olduğu gibi, Ortadoğu’nun en baskın karakteriydi. Süreç tersine dönmezse Ortadoğu’daki dengeler derinden etkilenecek... Bu kırılma Mısır’la da sınırlı kalmayacaktır.

30 yıl ülkeyi yöneten Mübarek’in tahtından indirilmesi yine de gereğinden fazla kolay olmuştu... Ama statükodan kurtulmak o kadar kolay mıydı?

Gırtlığına kadar yolsuzluğa bulaşmış bir yargı, askerliği unutmuş ama ülke ekonomisinin yarısını kontrol edecek bir seviyeye gelmiş ordu hala iş başındaydı...

Ne yargıçlar saltanatını, ne de asker bal-yağ sürülmüş ekmeğinin elinden gitmesini ister mi? Ordu isterse halkla ters düşmeyi bir denesin de gelecekte olacak neticelerine otursun şimdiden kına yakmaya başlasın...

Mısır’da diktatörlüğün temel kaynağı ordunun kendisidir.

Ülkenin iliğini sömüren iç ve dış sermaye ile Mısır petrolü üzerindeki imtiyazlarının elden gideceğini anlayan uluslararası petrol şirketleri, onun yanında çakal ve akbaba sürüleri ve daha nicesi işin perde gerisinde olanca hızlarıyla faaliyet yürütüyorlar.

“Dışarıyla anlaş, hain odaklarla oynaş, birilerine gösteri yaptır, darbe yap malı götür” senaryoları oynanıyor. Biz bu filmi kaç kaz izledik...

Halkın yarısından fazlasının oyuyla seçilen Mursi iktidar oldu ama 30 yıllık derinliği olan vesayet sistemine muktedir olamadı. Olabilmesi için zaman da olmadı.

Darbecilerin birikmiş sorunları çözmek şöyle dursun, daha da derinleştirmekten öteye gidemeyecektir. Mısır’ı 60 yıldır yöneten asker, hangi sorunu çözebilmiş ki, iktidara el koyanlar çözsün?

Mursi karşıtlığında bir araya gelenlerin elinde ne bir proje var, ne de sihirli bir değnek?

Darbeye siyasetten uzaklaştırılanlar belki bir süre sessiz kalabilirler ama mücadeleden de asla geri durmayacaklardır. Siyasi örgütlenmelerini canlı tutarak büyüyüp güçlenerek geri geleceklerdir.

Mısır'da darbe başarılı olursa, Arap baharının yeni adı, yalancı bahar olacak ve öyle anılacak... Bahar diye sunulanın hazan veya zemheri olduğu inancı hâkim olacak...

Kim bilir, Tahrir daha kaç yalancı bahara uyanacak?

Abd, İsrail ve Batı Mısır'daki değişime razı değildirler.

Netice itibarıyla; "Arap Baharı"nın isim babası ABD ve Batıydı. Tunus, Libya, Mısır ve derken Suriye'deki eylem ve hareketlerinin tamamı ABD, İsrail ve Batı ülkeleri tarafından organize edilmekte ve desteklenmektedir.

Ortadoğu ve Afrika'nın yeniden düzenlenmesi ve enerji ve diğer doğal kaynakların sömürülmesi ve kullanım belgelerinin güncellenmesi için bu ülkelere "Biraz demokrasi şurubu" enjekte edilmek istenmişti.

Görüldü ki, bu kuzey Afrika ve Ortadoğu ülkelerine demokrasi hiç uygun düşmedi. Demokrasi ve seçim batının hiç işine yaramadı. Hangi ülkede seçim yapılacak olsa, korktukları başlarına geldi. Sevmedikleri, sürekli ezmeye, horlamaya ve dışlamaya çalıştıkları halkın milli iradesi öne çıkıverdi. Bu ise İsrail, ABD ve Batı ülkeleri için bir hüsrandan ibaret oldu.

Bir asırdır bu bölgenin doğal kaynaklarını sömüren bu illetler gurubu ve bir asırdır onlara uşaklık eden tağutlar bir bir yıkılırken, yerlerine batının hiç sevmediği milli ve manevi donanıma sahip birileri idareye ve iktidara talip ve sahip olmaya kalktı.

Bu ABD ve Batı için yenilir ve yutulur bir şey değildi. "Demokrasi sandık değildir" diye dansözler gibi kıvırtmaya başladılar. Önce alay etmek, sonra karşı çıkmak, çaresiz kaldıklarında belli olan bir şeydi diye kıvırtmak bunların hasletidir.

Batının kuruyan nehirlerini Müslümanların gözyaşı ve kanlarıyla yeniden doldurmaya, yeni sömürge modellerini uygulayamaya çalışmaktadırlar.

Müslüman kardeşlerin basiretli direniş yöntemi bu oyunu bozma dâhilindedir. Her ne olursa olsun bundan böyle, Mısır'ın geleceğinde en çok söz sahibi olacak olanlar yine Müslüman Kardeşlerdir.

Siyaseten dışlama, yasaklama, taviz vermeye mecbur etme, tehdit-teklif seçeneklerle sisteme entegre

etme fikrini en iyi tanıyan ülkelerden biri de Türkiye'dir.

Mursi'nin "Demokrasi uğrunda ölmek tarihe bir kara leke olarak geçmekten iyidir" sözünün yeterli tahlili yapmak gerekir. Mursi gitse bile İhvan'ın sistemle kurduğu ilişkinin bir biat ilişkisi mi yoksa sitemi ele geçirmemi sorusuyla yüzleşmeyi gerektirir.

Mısır'ın kaderini Ordu-İhvan ilişkisi belirleyecektir. Liberal ve diğer gurupların ne tabanları ne de kendilerine hayatiyet sağlayacak bir sistemleri vardır. Muhtıra veren ordu küresel sistem adına Mursi'nin biatini kabul edip etmeyeceği, Mısır'ın var oluş kodlarını yeniden düzenleyecektir.

Ant-070713